

صنایع چرم خورشید

KHORSHID Leather Industries

طراح و تولید کننده

انواع محصولات چرمی

Leather Goods Designer

- ✓ **ارایه نفیس ترین هدایای تبلیغاتی چرم جهت ارگانها، نهادها، سازمانها شرکتها و همایشها**
- ✓ **تولید متنوع ترین کیفهای اداری و جیبی، انواع ستهای چرمی ۲ تکه، ۳ تکه، ۴ تکه با بسته بندی نفیس**
- ✓ **طراحی و تولید شیک ترین کیفهای زنانه چرمی**
- ✓ **۱۲ ماه گارانتی تمامی محصولات تولیدی چرمی**
- ✓ **صادرات محصولات چرمی به اقصی نقاط جهان**
- ✓ **تولید محصولات چرمی با نشان مورد در خواست مشتری**

آماده اعطای نمایندگی

در تهران و شهرستانها

دفتر مرکزی:

خیابان انقلاب، روبروی درب اصلی دانشگاه تهران، خیابان فخر رازی، خیابان وحید نظری، کوی فرزانه، شماره ۱، طبقه سوم، واحد ۹

تلفن: ۶۶۴۳۸۹۴

۶۶۹۷۳۸۳۲

دورنگار: ۶۶۹۷۳۸۳۲

مدیریت: ۰۹۱۲۳۸۸۶۱۶۵

www.charmekhorshid.com

Email: info@charmekhorshid.com

در صورت تمایل به دریافت کاتالوگ محصولات با ما تماس بگیرید

استاندارد و جایگاه آن در صنعت کفش

◀ قسمت اول

◀ محمدنقی سلیمی

mohamadnaghshalimi@yahoo.com

به شرح آن‌ها پرداخته می‌شود، چگونه ممکن است بدون داشتن الگو، اقدام یا فرآیندی را به سر منزل مقصود رساند؟ بسیاری از تصمیم‌گیری‌ها و امور روزانه از استانداردهای شکل گرفته به عنوان یک قانون رفتاری یا اجرایی یا تعهدی در ذهن ما سرچشمه می‌گیرد و سند آن در بایگانی فعال ذهن ثبت و مانند یک چارچوب مشخص، تعیین کننده حدود و میزان تمایل به نوع امور و انتخاب آن‌ها می‌باشد. در این سوال به ظاهر ساده، دنیایی از نتیجه نهفته است و شاید با تعمق بیشتر به پاسخ سوال دیگری می‌رسیم و آن این که چرا صنعت کفش ایران در نقطه مناسب از مزیت رقابتی در بازار داخلی و جهانی قرار ندارد؟

واحدهای تولیدی و بنگاه‌های اقتصادی کفش در ایران تا چه میزان و از کدامیک از معیارهای استاندارد پای پوش و استانداردهای اجرایی مانند تضمین کیفیت در این صنعت آشنایی دارند و از آن‌ها بهره می‌جویند؟ در ابتدای سخن از جذابیت و اطمینان بخشی استاندارد اشاره شد، اما این جذب برای مشتری یک مزیت محسوب می‌گردد و داشتن آن برای تامین کننده‌ی خدمت یا محصول نیز مزیت است. اما آیا تدوین و در پی اجرای استاندارد بودن نیز تا همین اندازه برای تامین کننده یا صانع جذاب است؟ آیا به واقع در بازار کفش ایران در حال حاضر این جذابیت برای فعالان آن ملموس است؟ و اگر نیست، چرا؟ در این گفتار چند قسمتی ضمن تشریح اجمالی تعاریف، سعی در ریشه‌یابی برخی از عارضه‌ها به ویژه عدم تمایل به استانداردسازی، گذاشته می‌شود.

استانداردها هم مانند ضوابط و قوانین بشری در چهارچوب‌های معین به تدریج و توالی در تاریخ صنعت دنیا شکل گرفته‌اند اما در هنگام

آن چه کلمه استاندارد در مرحله نخست تداعی می‌کند. اطمینان از سلامتی، ایمنی و کیفیت محصول یا خدمت است. تعاریف مختلفی از استاندارد در تفکرات و عقاید صنعتگران و مصرف کنندگان جای دارد اما به طور میانگین از یک جامعه آماری متشکل از اقشار مختلف، این مفهوم چه در حال اجرا باشد چه نباشد، رغبت‌انگیز و جذاب است. زیرا انسان ذاتاً برای تعیین رتبه پایانی نتایج عملکرد خود و دیگران و پدیده‌ها و مصنوعات، قیاس را ملاک اندیشه و عمل می‌داند. بدون خط کش و پیمانهای اندازه‌گیری، تعیین رتبه و جایگاه تنها با مفاهیم نسبی و سلیقه‌ای انجام خواهد شد. قبل از پرداختن به چگونگی اجرای استاندارد و میزان بهره‌مندی از آن در صنعت کفش ایران، بهتر است در ابتدا مروری بر تعاریف اولیه داشته باشیم.

تعریف استاندارد: استاندارد عبارتست از پیروی کردن از الگو یا مجموعه‌ای از الگوها که تدوین، اجرا و پایش و اندازه‌گیری آن، منجر به ایجاد قانون، نظام، اصلاح، کاهش ضایعات اطمینان و... «بهبود» می‌گردد. بسیاری از استانداردها، مکتوب و رسمی نیستند اما با کمی تفاوت در یکدیگر در زندگی شخصی و خانوادگی و اجتماعی و کاری مورد استفاده قرار می‌گیرند. الگوهایی که در محیط خانواده برای اجرای صحیح فرآیندها تعریف می‌شوند، بی‌آن که دارای آرم و نام خاصی باشند. در واقع استانداردهایی هستند که پیروی از آن‌ها موجب انسجام، انضباط و قانونمندی و بهبود می‌گردد.

«آیا استاندارد، یک لازمه است؟»: معمولاً در کنار و همراه کلمه استاندارد با دو عنوان استاندارد اجباری و استاندارد تشویقی مواجه هستیم، صرف نظر از تفاوت این دو مفهوم که

تأثیر تک تک مدیران بر انگیزه کلی کارکنان به اندازه تک تک سیاست‌های سازمانی است.

استانداردی به نام استاندارد ملی، معمولاً توسط موسسات استاندارد، تدوین و منتشر می‌گردد. در کشور ما این استاندارد توسط موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران در کمیسیون‌های فنی تدوین می‌یابد.

استانداردهای کشور دارای آرم و نماد اختصاری خود می‌باشند.

علامت استاندارد ایران شکل S است (کادر بیرونی شکل (۱) که حرف اول کلمه Standard است و مفهوم ایمنی (Safety) را در ذهن نیز تداعی می‌کند. در سال ۱۳۵۸ به تصویب شورای عالی استاندارد ایران رسیده است.

نماد داخلی آرم استاندارد (ISIRI) کلمات اول Institute of Standard and (Industrial Research of Iran می‌باشد که از راست به چپ شبیه کلمه ایران نیز می‌باشد. (شکل ۲)

و آرم و نماد کامل آن در شکل ۳ مشاهده می‌شود. استانداردهای ملی شامل استانداردهای اجباری و تشویقی می‌باشند.

استاندارد اجباری: هدف از تدوین و اجرای استاندارد اجباری، اطمینان از سلامتی و ایمنی محصول و خدمت با کیفیت «لازم» و «تعریف شده» است. همه استانداردهای اجباری از دسته استانداردهایی هستند که به طریقی با جان (روح) انسان و بالطبع علاوه بر مزایای خاص از آلودگی‌های زیست محیطی، صوتی و... جلوگیری می‌نمایند. مانند استانداردهای پوتین نیروهای مسلح، کفش و پوتین ایمنی و کار، مواد غذایی و بسیاری از استانداردهای دیگر.

استانداردهای تشویقی: برای اطمینان تولیدکننده از کیفیت برتر و حمایت از مشتری تدوین می‌گردد که محصول و نوع خدمت آن با جان انسان‌ها در ارتباط نباشد.

شکل‌گیری و تدوین در هر بازه زمانی با مسائل و چالش‌های خاص همان بازه مواجه بوده‌اند همان‌طور که جاری نمودن استانداردهای رانندگی با گسترش آگاهی و تبلیغات و آموزش‌های اجباری و غیراجباری، سمعی و بصری، اعمال جرائم، به عنوان قوانین ثبت و اجرا شدند و این که در بسیاری از کشورهای دنیا در حال اجرا و بهبود هستند، استانداردها نیز با افزایش سطح آگاهی بشر به معنای «احساس و الزام نیاز» به لحاظ اطمینان از سلامتی و ایمنی و دارا بودن ویژگی‌های لازم و برتر و حتی «جامع و فراگیر» تدوین می‌شوند. و مانند همه قوانین از محتوای بخصوصی برخوردارند، به عنوان مثال همه استانداردهای دنیا دارای هشت ویژگی و بند مشترک هستند که از حوصله این گفتار خارج است. چنانچه گفته شد قبل از ورود به بررسی چگونگی اجرا و میزان علاقه‌مندی فعالان صنعت کفش به تعاریف اولیه پرداخته می‌شود.

انواع استاندارد

۱. **استاندارد کارخانه‌ای:** شرکت‌ها و موسسات در واحدهای سازمانی، خود بر مبنای سوابق و یا استفاده از برخی استانداردهای داخلی و خارجی و معیارهای پذیرش خود و مشتری پسند، استاندارد برای تعیین کیفیت مواد اولیه، محصول نیم ساخته، ارتباطات درون سازمانی، روش‌های اجرایی، نظام‌ها و دستورالعمل‌ها و... تعریف می‌کنند (در قالب الگو، نوشتاری، مستند، قابل دسترس کاربران مربوطه، مصوب، قابل بازنگری، قابل دستیابی، زمان‌بندی شده، قابل اندازه‌گیری، قابل تفهیم، قابل اجرا و...) برحسب نوع تعریف، معیارهای پذیرش را به طریقی معین مورد پایش قرار می‌دهند، این نوع استانداردها شرکتی و یا کارخانه‌ای نامیده می‌شوند، عدم وجود این استانداردها موجب سردرگمی در امور و تولید خدمت یا محصول می‌گردد و منجر به ایجاد بی‌نظمی، افزایش قیمت تمام شده، دوباره کاری و ضایعات و عدم اجرای صحیح الگوهای مصرف منابع کارخانه‌ای و ملی می‌گردد. که در ادامه گفتار به اهمیت آن در صنعت کفش ایران پرداخته می‌شود.

۲. **استاندارد ملی:** برای دستیابی به یکنواختی و ارتقاء سطح فناوری در داخل کشور، با مشارکت متخصصین صنایع و علم، در هر کشور

سازمان ایزو، استانداردهای بین‌المللی را پس از تدوین و مشارکت توسط بیش از دویست و هشتاد گروه فنی و شرکت سی هزار نفر تدوین و منتشر می‌نماید و دبیرخانه‌ی مرکزی این سازمان در شهر ژنو (سوئیس) می‌باشد.

استاندارد ایزو ۹۰۰۰

همراه با پیشرفت تدوین استانداردها در دنیا، موسسه استاندارد انگلستان در سال ۱۹۷۹ میلادی استانداردهای کار با عنوان BS۵۷۵۰ را به جهت تضمین کیفیت به معنای ایجاد اعتماد دائمی به مشتری تدوین نمود. و به دنبال آن سازمان بین‌المللی استاندارد، استانداردهای تضمین کیفیت با عنوان سری استانداردهای ۹۰۰۴ الی ۹۰۰۰ ایزو را تدوین نمود که به طور بسیار خلاصه دارای پنج استاندارد به شرح ذیل می‌باشد:

۱. ایزو ۹۰۰۰: راهنمایی برای انتخاب هر یک از استانداردهای ایزو ۹۰۰۰ الی ۹۰۰۳ ایزو می‌باشد.
 ۲. ایزو ۹۰۰۱: در سازمانی که طراحی، نوآوری، تولید و خدمات مربوط موجود است کاربرد دارد.
 ۳. ایزو ۹۰۰۲: در سازمانی که طراحی ندارد و با طرح‌های آماده و از پیش تعریف شده تولید می‌کند.

۴. ایزو ۹۰۰۳: در سازمانی که به کنترل حین فرآیند نیازی ندارد و ملاک کیفیت محصول نهایی است.

۵. ایزو ۹۰۰۴: راهنمایی برای موارد اجرایی، فنی، انسانی موثر بر کیفیت خدمت یا محصول در کلیه مراحل متوالی کیفیت از شناسایی نیازهای مشتری تا جلب مشتری وفادار.

بهره‌گیری از همه استانداردها یک نقطه مشترک ارزشمند به ارمغان می‌آورند و آن «بهبود» است. بهبود در همه امور و آن چه منجر به ثبات و مانایی عمر صنعت و بازار و حفظ مزیت‌های نسبی و رقابتی می‌شود. بهبود قابل اندازه‌گیری است، بهبود یعنی حفظ و استفاده بهینه از منابع، منابع خدادادی متعلق به همه نسل‌هاست، امانت‌هایی که هر نسل می‌بایست به شایسته‌ترین طریق به نسل بعدی انتقال دهد. و مملکت ما سرشار از منابع است. در ادامه این گفتار به شرح نقاط بهبود ناشی از اجرای استاندارد، پرداخته می‌شود.

شایان ذکر است که بسیاری از استانداردهای تشویقی به مرور زمان و با توجه به اهمیت جانی (طبق بررسی‌های متخصصان بازرگاری و قابل تبدیل استاندارد اجباری هستند و در ابتدا توسط متخصصین این دوره (سرکار خانم‌ها مهندس سمسارها، مهندس همایون فر، مهندس احمدی) به صورت پیش‌نویس تهیه می‌گردد و سپس در کمیسیون‌های فنی با حضور دبیرکل محترم «جامعه صنعت کفش ایران» و مشارکت اساتید و متخصصین پای‌پوش و چرم و فعالان مجرب این صنعت به صورت ادواری تشکیل و سپس در اجلاس نهایی مورد تصویب قرار گرفته و منتشر می‌گردد).

۳. استاندارد منطقه‌ای: کشورهایه‌ای که دارای وجوه جغرافیایی همسان بوده و در تعامل تجاری می‌باشند (مانند کمیته اروپایی هماهنگی استاندارد (CEN) برای سهولت در امور بازرگانی و صنعتی فی‌مابین استاندارد منطقه‌ای تدوین و از آن بهره می‌گیرند و دامنه شمول آن منطقه جغرافیای تعریف شده می‌باشد.

۴. استانداردهای بین‌المللی: این استانداردها عموماً توسط سازمان‌هایی مانند سازمان بین‌المللی استاندارد، و توسط کمیته‌های فنی از کشورهای مختلف به صورت پیش‌نویس ارائه می‌گردد و پس از جمع‌بندی توسط تمام کشورهای عضو تدوین و سپس تصویب و منتشر می‌شود و مبنای بسیاری از استانداردهای ملی شرکت‌های عضو و غیر عضو می‌گردد.

«سازمان بین‌المللی استاندارد» (ISO):

International Standards Organization

عبارت ISO هر چند نام سازمان بین‌المللی استاندارد است اما در اصل، انتخاب این نام به دلیل ارتباط نزدیک بین معنی دو کلمه (ISOS کلمه یونانی به معنی مساوی مثل پیشوند کلماتی مانند Isomer که همان نمورهای مشابه و همسان) و کلمه Standard می‌باشد.

بهره‌گیری از همه استانداردها یک نقطه مشترک ارزشمند به ارمغان می‌آورند و آن «بهبود» است. بهبود در همه امور و آن چه منجر به ثبات و مانایی عمر صنعت و بازار و حفظ مزیت‌های نسبی و رقابتی می‌شود

حتی در یک فرهنگ بی‌رحم که مروج صمیمیت نیست، مدیر می‌تواند دست به اقدامات مشوق کار تیمی بزند و مشاغل را هدفمند و جالب‌تر سازد.

